

.. היא לא תקח את בעליי!"

«כשחזרתי לארצות-הברית הייתי מלאת התלהבות וסיפרתי לכולם על חזויותי מישראל. אחרי שנה חזרתי לכאן ופגשתי את אלי טמיר. אחרי שלושה ימים הוא ביקש את ידי. הכל נראה לי כמו חלום. היו לי אז השקעות בספרד. נסענו למרביאה, ובכלל הרכנו לנסוע ולבלות. הוא אהב אותי מאוד, הוא היה שרמנטי ואינטליגנטי. כמשך השנה שיצאנו ביחד הייתי בהריון פעמיים ובשתייהן הפלתי. בכל פעם הוא ביקש שאפיל את התינוק. אלי היה מכה אותי. המריבות היו על שטויות, כמו מדוע לא הגשתי לו את המלח לשולחן, ומספיק היה שאענה, קח אותו כעצמך».

אבל בסך-הכל היינו מאוד

מיקצועה כמארכת, אינו אלא מסווה לשכיבה עם גברים תמורת תשלום. טענות אלה לא נסתרו עליידי אנאבל, מפני שלא היתה אז בארץ, ולא עליידי עורך-הדין שלה.

עוד הטיח טמיר כנגדה שחייתה כמשך תקופה מסויימת עם פלסטיני נוצרי.

מכל ההאשמות והטענות שהוטחו כנגדה, מודה אנאבל רק באחת — שאינה יהודיה. «גולרתי בצרפת. אבי, שהוא יהודי, הכיר את אמי, שהיא קתולית, בצרפת, שם שירת בזמן מלחמת-העולם השניה כקולונל בצבא האמריקאי». לישראל הגיעה אנאבל ב-1973 כסטודנטית לארכיאולוגיה. «התאהבתי בארץ ממבט ראשון. הכל נראה לי כליכך יפה ואסתטי כאן.

האם הנוצריה לואיס ליטמן עברה להתגורר בישראל יחד עם אביה היהודי של אנאבל, שהיה קולונל בצבא האמריקאי, כדי להיות לצד הבת: היא יידידתית הטובה ביותר!"

לא הסתרתי שאני קאתולית!" אומרת אנאבל

הליכי גירושו. האשה האחרת, שאותה רוצה טמיר לשאת לאשה היא חנה גת, המוכרת לציבור הרחב כזמרת אילנית, שאיתה הוא חי בכית אחד מזה ארבע שנים.

אבל בית-הדין פסק את שלו. הוא הוציא צריביניים, האוסר על אלי טמיר לשאת אשה אחרת.

ל פנייתה של אנאבל לבג"ץ קדם מאבק ממושך, שהחל ב-1978, כאשר בעלה, אלי טמיר, הגיש תביעת גירושין ותביעה להחזקת ילדם. שנתיים לאחר מכן פסק בית-הדין המחוזי בתל-אביב, שבתם של בנייהווג תישאר בחזקתו וכרשותו של אביה. המישפט נערך בהעדרה של אנאבל מהארץ, והיא יוצגה עליידי עורך-הדין שמעולם לא נפגשה עימו קודם לכן. על פי החלטת בית-הדין אין לפרסם את פסק דינה של השופטת עדנה שצקי או כל פרט אחר הנוגע למישפט זה.

במאבקים המישפטיים לא חסכו בני הזוג כאמצעים כדי להשיג את מטרותיהם. אלי אף טען שאנאבל מתפרנסת, להיותה כארצות-הברית, אחרי פרידתם, כמארכת לגברים. הוא טען שהיא לא הצליחה למצוא עבודה כדוגמנית צילום או מסלול. לדבריו

בית-הדין הרבני החליט «במשיכת יד אחת, כי מוקנית לו סמכות, וכי הוא מבטל את נישואי הזוג».

בהחלטת בית-הדין הרבני בתל-אביב קבעו הריינים פרנקל,

כולם מתנהגים אלי כאילו מתתי. לא התראיינתי עד היום יידי עיתונאים. פשוט בחרתי ותיקה. אבל עכשיו אלך לכל בית-שפט ואלחם בכל דרך, כדי להשיב

אנאבל על אלי: "הוא טען

שהייתי יצאנית באמריקה, והיה

מכה אותי על שטויות!"

גולדשמיט, וציוני, כי בקשתו של אלי טמיר להתיר את הנישואין מבוססת כהלכה.

בקשתו של טמיר היתה מבוססת על הטענה שמפני שהולך שולל עליידי אשתו, שהציגה את עצמה כיהודיה, הוציא, כררכי מירמה, מיסמך החתום עליידי רב בארצות-הברית, המאשר את היותה.

בשל עובדה זו אשר אושרה עליידי עדותה של אנאבל בכית-הדין, נוטלו נישואי הזוג, ובית-הדין התיר לאלי להינשא לאחרת, מבלי לעבור קודם

לי את הזכויות שלי" כך הצהירה שבוע הדוגמנית אנאבל טמיר. ביום שלישי שבוע אמור בית-הדין גבוה-לצדק לפסוק לגבי העתירה, הגיש עורך-הדין רפי שרמי, המייצג ת אנאבל, נגד בית-הדין הרבני מחוזי בתל-אביב.

בעתירה טוען עורך-הדין שרמי, החלטת בית-הדין הרבני על ביטול נישואיהם של אנאבל ואלי טמיר, לא ציטתה כדיון, מאחר שבית-הדין כלל א היה מוסמך לרונן תביעה.

טוען עוד עורך-הדין שרמי, כי